Forårssang uden håb

1. Hør, vinden sukker bag en hæk
en villavej er øde
og årets første vintergæk
der hvisker om de døde
Min sorg er vred
og uden fred
jeg vakler rundt og råber
forladt blandt verdens tåber.

2. En vibe vender tidligt hjem
i brisen vinker grene
jeg aner ikke helt til hvem,
for natten er alene
Min kærlighed
er fyldt med fred
og kirkeklokken slår
vemodigt som et forår.

3. Jeg padler ganske langsomt væk
i tårernes kanaler
en kvinde klipper nu sin hæk
mens nattergalen galer
Et sidste råb
et håbløst håb
et lys, der stadig kommer
en uundgåelig sommer.